

613.

Rozporządzenie Rady Ministrów

z dnia 26 lipca 1923 roku

o rozciągnięciu na powiaty: wileński, oszmiański, święciański, trocki i brasławski Ziemi Wileńskiej ustawy z dnia 10 stycznia 1922 r. w przedmiocie likwidacji serwitutów w województwach: wołyńskim, poleskim i nowogródzkim oraz powiatach: białowieskim, białostockim, bielskim, grodzieńskim, sokólskim i wołkowyskim województwa białostockiego.

Na mocy art. 5 ustawy z dnia 6 kwietnia 1922 r. o objęciu władzy państwowej nad Ziemią Wileńską (Dz. U. R. P. № 26, poz. 213) zarządza się co następuje:

§ 1. Na obszar powiatów: wileńskiego, oszmiańskiego, święciańskiego, trockiego i brasławskiego Ziemi Wileńskiej rozciąga się moc obowiązująca ustawy z dnia 10 stycznia 1922 r. w przedmiocie likwidacji serwitutów w województwach: wołyńskim, poleskim i nowogródzkim, w powiatach: białowieskim, białostockim, bielskim, grodzieńskim, sokólskim i wołkowyskim województwa białostockiego (Dz. U. R. P. № 10, poz. 65).

Jednocześnie traci moc obowiązującą dekret № 397 Naczelnego Dowódcy Wojsk Litwy Środkowej z dnia 29 października 1921 r. w przedmiocie likwidacji serwitutów (Dz. Urz. T. K. Rz. L. Śr. № 34/44 z dnia 19 listopada 1921 r.).

§ 2. Wykonanie niniejszego rozporządzenia powierza się Ministrowi Reform Rolnych.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie w czternastym dniu po jego ogłoszeniu i nie ma zastosowania do spraw o likwidacji serwitutów, wszczętych i niezakończonych na mocy przepisów, dotąd obowiązujących na obszarze Ziemi Wileńskiej.

Prezes Rady Ministrów: *Witos*Minister Reform Rolnych: *Osiecki*

614.

Rozporządzenie Rady Ministrów

z dnia 30 lipca 1923 r.

w przedmiocie sposobu powołania reprezentanta ludności do stałych Komisji przy dowództwach okręgów korpusu w Warszawie, Lublinie, Łodzi, Grodnie, Brześciu, Lwowie, Przemyślu i Krakowie.

Na zasadzie ustępu ostatniego art. 29 tymczasowej ustawy z dn. 27 października 1918 r. o powszechnym obowiązku służby wojskowej (Dz. P. Kr. P. № 13 poz. 28) zarządza się co następuje:

§ 1. Wchodzący w myśl punktu d art. 29 tymczasowej ustawy o powszechnym obowiązku służby wojskowej (Dz. P. Kr. P. z r. 1918 № 13 poz. 28) w skład komisji stałych przy dowództwach okrę-

gu korpusu reprezentant ludności danego okręgu wojskowego, powoływany będzie:

- a) dla komisji stałej przy dow. okr. korp. Warszawa—przez Radę Miejską miasta Warszawy,
- b) dla komisji stałych przy dow. okr. korp. Lublin, Łódź, Grodno i Brześć, przez Rady Wojewódzkie tych województw, na obszarze których znajduje się siedziba odnośnego dowództwa okręgu korpusu,
- c) dla komisji stałych przy dowództwach okręgów korpusu Kraków, Przemyśl i Lwów, przez Tymczasowy Wydział Samorządowy we Lwowie.

Na reprezentanta ludności powołany być może zarówno członek wymienionych w punkcie a), b) i c) ciał jak i osoby z poza ich grona.

W tych województwach b. zaboru rosyjskiego, w których Rady Wojewódzkie dotychczas utworzone nie zostały, reprezentanta ludności mianuje Minister Spraw Wewnętrznych na wniosek właściwego wojewody.

§ 2. Powołani w myśl § 1 reprezentanci zastępują interesy ludności całego odnośnego okręgu korpusu.

§ 3. Powołanym w myśl § 1 reprezentantom ludności w komisji stałej przy dowództwie okręgu korpusu przysługują koszta podróży i diety podług norm każdorazowo obowiązujących w odniesieniu do urzędników państwowych VI stopnia służbowego.

Za spełnianie swych funkcji w komisjach, do których ich powołano, reprezentanci ludności nie pobierają żadnego wynagrodzenia.

Przewidziany w ustępie pierwszym niniejszego § wydatek, opłacany będzie z etatu tej władzy (instytucji), która odnośnego reprezentanta ludności powołała.

§ 4. Wykonanie niniejszego rozporządzenia porucza się Ministrowi Spraw Wewnętrznych.

§ 5. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *Witos*Minister Spraw Wojskowych: *Szeptycki*Minister Spraw Wewnętrznych: *Kiernik*

615.

Rozporządzenie Ministra Skarbu

z dnia 18 lipca 1923 r.

w przedmiocie opłat za wykonywanie czynności przez funkcjonariuszów Zarządu Ceł poza obrębem miejsca urzędowego lub w czasie poza godzinami urzędowymi oraz za konwojowanie i strzeżenie towarów.

Na zasadzie art. 15 punkt VI rozporządzenia o taryfie celnej z dnia 11 czerwca 1920 r. (Dz. U. R. P. № 51, poz. 314) w brzmieniu, nadanem mu